

Parlamentul României
Senat

Bucureşti, 15 martie 2017

OPINIA SENATULUI ROMÂNIEI
referitor la Pachetul legislativ RRM (Risk Reduction Measures),

1. Propunerea de REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI de modificare a Regulamentului (UE) nr. 575/2013 în ceea ce privește indicatorul efectului de levier, indicatorul de finanțare stabilă netă, cerințele privind fondurile proprii și pasivele eligibile, riscul de credit al contrapărții, riscul de piață, expunerile față de contrapărți centrale, expunerile față de organisme de plasament colectiv, expunerile mari, raportarea și cerințele de publicare a informațiilor și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 - COM(2016) 850 final

2. Propunerea de REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI de modificare a Regulamentului (UE) nr. 806/2014 în ceea ce privește capacitatea de absorbție a pierderilor și de recapitalizare a instituțiilor de credit și a firmelor de investiții - COM(2016) 851 final

3. Propunerea de DIRECTIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI de modificare a Directivei 2014/59/UE în ceea ce privește capacitatea de absorbție a pierderilor și de recapitalizare a instituțiilor de credit și a firmelor de investiții și de modificare a Directivei 98/26/CE, a Directivei 2002/47/CE, a Directivei 2012/30/UE, a Directivei 2011/35/UE, a Directivei 2005/56/CE, a Directivei 2004/25/CE și a Directivei 2007/36/CE - COM(2016) 852 final

4. Propunerea de DIRECTIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI de modificare a Directivei 2013/36/UE în ceea ce privește entitățile exceptate, societățile financiare holding, societățile financiare holding mixte, remunerarea, măsurile și competențele de supraveghere și măsurile de conservare a capitalului - COM(2016) 854 final

Senatul României a examinat propunerea privind **PACHETUL LEGISLATIV RRM (Risk Reduction Measures)** conform Protocolului nr. 2 anexat Tratatului de la Lisabona, de modificare a Tratatului privind Uniunea Europeană și a Tratatului de instituire a Comunității Europene, semnat la Lisabona la 13 decembrie 2007.

Având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri europene din 08.03.2017, **Plenul Senatului**, în ședința din data de 14 martie 2017, a hotărât formularea unei OPINII, după cum urmează:

(1) Pachetul legislativ RRM (COM(2016) 850 final, COM(2016) 851 final, COM(2016) 852 final, COM(2016) 854 final) respectă principiul subsidiarității și principiul proporționalității.

(2) Scopul Pachetului RRM de îmbunătățire a cadrului de reglementare prudențială și de rezoluție, prin măsuri semnificative și credibile de reducere a riscurilor, este un răspuns la criza financiară din perioada 2007-2008.

Aceast Pachet legislativ completează agenda Comisiei Europene de reforme prin abordarea deficiențelor rămase nesoluționate și prin punerea în aplicare a anumitor elemente care sunt esențiale pentru a asigura reziliența instituțiilor, dar care nu au fost finalizate decât recent de organismele de

standardizare la nivel mondial [și anume, Comitetul de la Basel pentru supraveghere bancară (BCBS) și Consiliul pentru Stabilitate Financiară (CSF)]:

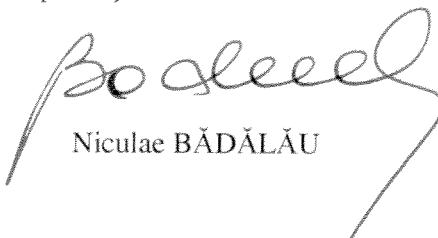
- un indicator obligatoriu al efectului de levier care va împiedica instituțiile să aplique creșteri excesive ale efectului de levier, de exemplu pentru a compensa nivelul scăzut de rentabilitate;
- un indicator obligatoriu de finanțare stabilă netă (net stable funding ratio - NSFR) care se va baza pe profilurile de finanțare îmbunătățite ale instituțiilor și va stabili un standard armonizat pentru determinarea necesarului de surse de finanțare stabile și pe termen lung de care trebuie să dispună instituțiile pentru a face față perioadelor de criză a pieței și de dificultăți de finanțare;
- cerințe de fonduri proprii (și anume, de capital) mai sensibile la risc pentru instituțiile care fac tranzacții importante cu titluri de valoare și instrumente financiare derivate, pentru a preveni apariția prea multor diferențe între aceste cerințe care nu se bazează pe profilurile de risc ale instituțiilor;
- noi standarde privind capacitatea totală de absorbție a pierderilor (total loss-absorbing capacity - TLAC) a instituțiilor de importanță sistemică globală (G-SII), care vor impune acestor instituții obligația de a dispune de o capacitate mai mare de absorbție a pierderilor și de recapitalizare, vor aborda interconexiunile din cadrul piețelor financiare globale și vor consolida în continuare capacitatea UE de rezoluție a G-SII aflate în dificultate, reducând în același timp la minimum riscurile pentru contribuabili.

(3) Senatul României recomandă, din perspectiva potențialului impact care ar afecta echilibrul existent între interesele statelor membre de origine ale grupurilor bancare europene și cele ale statelor membre în care își desfășoară activitatea filialele acestor grupuri (denumite state membre gazdă), cu posibile efecte asupra stabilității financiare a acestor state, ca pachetul RRM să asigure că statele membre gazdă au în continuare la dispoziție toate competențele și instrumentele necesare supravegherii pe bază individuală de către autoritățile competente a instituțiilor de credit — filiale, în scopul de a gestiona cât mai eficient riscurile ce ar putea fi induse la nivelul sistemelor financiare naționale. De asemenea, pachetul RRM trebuie să conțină asigurări adecvate că instituțiile mamă la nivel european ale grupurilor bancare își asumă responsabilitatea constituirii fondurilor proprii ale filialelor și menținerii unui nivel al datoriilor eligibile pentru absorbția pierderilor filialelor, inclusiv din perspectiva calității și nivelului corespunzător al acestora, într-un mod considerat cât mai satisfăcător de către autoritățile competente, respectiv autoritățile de rezoluție din statele membre gazdă.

În ceea ce privește aplicarea art. 108 (2)(c) din BRRD {COM (2016) 852 final}, referitor la determinarea clasei de active subordonate (ce vor fi luate în calcul la aplicarea instrumentului de recapitalizare internă), ar fi util să se ia în considerare strategia de rezoluție a instituțiilor de credit (în caz de SPE (single point of entry) subordonare statutorie, prin lege, iar în caz de MPE (multiple point of entry) să fie subordonare contractuală.

Nu în ultimul rând, unele dintre prevederile noi introduse au tendința de a reduce flexibilitatea statelor membre în abordarea riscurilor sistémice și macroprudențiale identificate, reducând astfel flexibilitatea statelor membre de a lua măsuri justificate pentru asigurarea stabilității financiare proprii.

p. Președinte al Senatului

Niculae BĂDĂLĂU